

Til lovforslag nr. L 121. Betænkning afgivet af Arbejdsmarkedsudvalget den 13. december 1993

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, lov om orlov, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner

(Jobtræning og særligt tilrettelagte jobtræningsforløb, suppleanter til Landsarbejdsrådet, varsel og anciennitetskrav ved orlov, dagpengeperioden for over 60-årige, m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til arbejdsministeren, som denne har besvaret skriftligt. Et af udvalgets spørgsmål og arbejdsministerens svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen. Svaret indeholder høringssvarene fra Landsarbejdsrådet.

Der er af arbejdsministeren og af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af arbejdsministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis og Venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil dog stemme for de af arbejdsministeren under nr. 3-5 og 7-10 stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af arbejdsministeren og de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet bemærker, at Fremskridtspartiet ikke var med i den arbejdsmarkedsreform, der blev gennemført i sommeren 1993.

Det foreliggende lovforslag er en revision af denne lovgivning, der skal træde i kraft 1. januar 1994.

De foreslåede ændringer lægger dels op til at imødekomme krav fra Europa-Kommisjonen, dels foretages andre nødvendige justeringer.

Mindretallet tror ikke på effekten af den omtalte arbejdsmarkedsreform og finder, at erhvervslivet må bære for store omkostninger, hvilket bestemt ikke fremmer konkurrenceevnen. Derfor kan Fremskridtspartiet ikke medvirke ved gennemførelsen af dette lovforslag.

Ændringsforslag

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, CD, RV og KRF):

Til titlen

1) I titlen udgår »lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.«, og i stedet indsættes: »lov om

ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.«

Til § 1

2) Efter nr. 7 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 62, stk. 2, ændres »§ 14, stk. 4,« til: »§ 14, stk. 7,«, og »§ 24, stk. 4,« ændres til: »§ 24, stk. 5,«.

Til § 2

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af FP):

3) I den under nr. 8 foreslåede affattelse af § 11, stk. 1, udgår 2. pkt.

4) I den under nr. 8 foreslåede affattelse af § 11 affattes stk. 2 således:

»Stk. 2. En lønmodtager, der ønsker at udnytte retten efter stk. 1, skal give meddelelse herom til arbejdsgiveren med 4 ugers varsel. Varslet kan tidligst afgives efter 3 måneders ansættelse i pågældende ansættelsesforhold.«

5) I den under nr. 8 foreslåede affattelse af § 11 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Ved ansættelsesforhold omfattet af kollektivt overenskomst kan det i stk. 2 nævnte varsel fraviges ved aftale mellem de berørte organisationer. I øvrige ansættelsesforhold kan varslet fraviges ved individuel aftale. Varslet kan højst udgøre arbejdsgiverens opsigelsesvarsel og højst 26 uger.

Stk. 4. Hvis børnepasningsorlov ønskes i direkte forlængelse af barselorlov, kan det aftalte varsel i stk. 3 ikke overstige 16 uger.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 5-8.

Af et *mindretal* (SF):

Underændringsforslag til ændringsforslag nr. 5

6) I det under nr. 5 foreslåede nye § 11, stk. 4, udgår »kan det aftalte varsel i stk. 3 ikke overstige 16 uger«, og i stedet indsættes: »kan denne varsles i forbindelse med varslet af barselorlov«.

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af FP):

7) I den under nr. 8 foreslåede affattelse af § 11 affattes stk. 5, der bliver stk. 7, således:

»Stk. 7. En arbejdsgiver må ikke afskedige en lønmodtager, fordi denne har fremsat krav om udnyttelse af retten til orlov, udnytter retten til orlov eller har været fraværende på grund af orlov efter § 11.«

8) I den under nr. 8 foreslåede affattelse af § 11 affattes stk. 6, der bliver stk. 8, således:

»Stk. 8. Såfremt afskedigelse finder sted, efter at lønmodtageren har fremsat krav om orlov, under orloven eller i umiddelbar tilknytning til lønmodtagerens tilbagevenden til arbejdspladsen efter orlov, påhviler det arbejdsgiveren at godtgøre, at afskedigelsen ikke er begrundet i forhold omfattet af stk. 7.«

9) I den under nr. 8 foreslåede affattelse af § 11 indsættes efter stk. 6, der bliver stk. 8, som nyt stykke:

»Stk. 9. For lønmodtagere, der er omfattet af stk. 2, indtræder beskyttelsen i henhold til stk. 8 tidligst 4 uger, før varslet skal afgives. For lønmodtagere, der er omfattet af stk. 3 og 4, aftales, hvornår beskyttelsen indtræder. Den kan dog senest indtræde 4 uger, før varsel skal afgives, og den samlede beskyttelse før orlov kan højst udgøre 30 uger.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 10.

10) I den under nr. 8 foreslåede affattelse af § 11 udgår stk. 8.

Stk. 9 bliver herefter stk. 11.

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, CD, RV og KRF):

11) Efter nr. 10 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 19, stk. 7, affattes 1. pkt. således:

»Der sker fradrag i orlovsydelsen efter regler fastsat i medfør af § 58 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.«

Til § 3

12) Før nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 1, nr. 12, hvorved § 55 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. er affattet, udgår i stk. 3, 3. pkt., og stk. 6, 4. pkt., »og § 59«.

Af et mindretal (SF):

13) Nr. 1 udgår.

Af arbejdsministeren, tiltrådt af et flertal (S, SF, CD, RV og KRF):

14) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»02. § 1, nr. 15, hvorved § 58, stk. 1, i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. er ændret, affattes således:

»15. I § 58, stk. 1, nr. 2, litra c, udgår »og«, og § 58, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) hvilken betydning arbejde og indtægt i ledighedsperioden skal have for størrelsen af

a) dagpenge, der udbetales efter § 55, stk. 1,

b) dagpenge, der udbetales efter § 55, stk. 2, 3 og 6,

c) overgangsydelse, der udbetales i henhold til kapitel 11 c, samt

d) ydelser, der udbetales i henhold til lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik og lov om orlov.«««

Til § 6

15) Efter stk. 2 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 3. Ansøgninger om orlov i henhold til lov om orlov, der inden 1. januar 1994 er behandlet af arbejdsformidlingen med henblik på gennemførelse 1. januar 1994 eller senere, kan uanset denne lov umiddelbart sættes i værk. Alle orlovsydelser skal dog beregnes efter de regler, der er fastsat i lov om orlov, som ændret ved denne lov.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Der er tale om en redaktionel ændring af titlen for så vidt angår lov om arbejdsformidling m.v., idet der er tale om ændringer i lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

Til nr. 2

Der er alene tale om redaktionelle ændringer.

Til nr. 3-5 og 7-10

Ændringsforslagene er udtryk for en fælles teknisk forståelse med LO og DA.

Ændringerne i § 11 omhandler lønmodtagerens afgivelse af varsel før udnyttelse af orlov og lønmodtagerens beskyttelse mod afskedigelse på grund af orlov.

Samtidig kædes anciennitetskravet sammen med varslingsreglerne, således at der først kan afgives varsel efter 3 måneders ansættelse.

For at gøre det klarere, med hvilket varsel meddelelse om orlov skal afgives, og dermed gøre ordningen lettere at administrere fastsættes varslet til 4 uger.

Der gives samtidig mulighed for at fravige lovens varslingsregel ved kollektiv overenskomst eller individuel aftale, således at varslingsreglerne kan tilpasses arbejdsmarkedets behov.

Ændringerne tilsigter at skabe en klar retstilstand ved afgivelse af for tidligt varsel. Det præciseres derfor, i hvilken periode det er pålagt arbejdsgiveren at løfte bevisbyrden for, at afskedigelse af en lønmodtager ikke er begrundet i orlov.

For lønmodtagere, der i henhold til stk. 2 skal afgive meddelelse om orlov med 4 ugers varsel, indtræder den omvendte bevisbyrde tidligst 4 uger, inden varslet på 4 uger skal afgives.

Som eksempel kan nævnes, at lønmodtagere, der afgiver et varsel, 6 uger før orlovens start, vil være beskyttede og omfattet af den omvendte bevisbyrde fra dette tidspunkt.

For lønmodtagere, der har aftalt et andet varsel i henhold til stk. 3 eller 4, aftales det, hvornår den omvendte bevisbyrde skal indtræde, dog senest 4 uger, før varsel skal afgives. Den samlede beskyttelse før orlov kan dog højst udgøre 30 uger.

Som konsekvens udgår bestemmelsen i § 11, stk. 8, der er blevet overflødig.

Til nr. 6

Ændringsforslaget indebærer, at ønske om børnepasningsorlov i umiddelbar forlængelse af barselorlov kan varsles i forbindelse med, at der gives varsel om barselorlov.

Til nr. 11, 12 og 14

Den almindelige fradragsregel på dagpenge-

området er, at der sker fradrag i dagpengene i forhold til antallet af arbejdstimer i en dagpengeperiode. Dette skal fortsat være det almindelige princip for fastsættelse af regler om fradrag for arbejdsløshedsforsikringslovens ydelser.

På områder, hvor der ikke til retten til ydelsen er forbundet en pligt til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet og der således ikke sigtes mod, at medlemmet er arbejdssøgende, kan anvendelsen af princippet imidlertid være u hensigtsmæssig, da medlemmet ved at arbejde på nedsat tid alene vil få fradrag for dagpengetimerne, men ikke for den faktiske indtægt. Der vil herved kunne blive tale om overkompensation i forhold til ydelsesniveauet og således ske utilsigtet brug af ydelserne.

Det er endvidere nødvendigt at fravige princippet om timefradrag i de tilfælde, hvor medlemmet kan få suppleret sine indtægter op til dagpengeniveauet, f.eks. i delperiode 2.

Ændringsforslag nr. 14 om en ændret affattelse af § 58, stk. 1, nr. 3, giver hjemmel til, at der ved fastsættelse af fradragsreglerne for de forskellige ydelser kan tages hensyn til de forskellige formål med ydelserne. Udgangspunktet i forhold til ydelser efter arbejdsløshedsforsikringsloven vil fortsat generelt være, at der skal ske fradrag efter de samme principper

som hidtil, dvs. time for time-fradrag, men for f.eks. indtægter ud over det fradragsfri beløb (27.500 kr.) ved overgangsydelse og dagpenge, der udbetales efter § 55, stk. 3 og 6, samt for orlovsydelse vil det kunne fastsættes, at der sker fradrag i dagpengene med et beløb svarende til arbejdsindtægten. En sådan bestemmelse svarer til, hvad der vil komme til at gælde for uddannelsesgodtgørelsen efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Ændringsforslagene under nr. 11 og 12 er konsekvensændringer af ændringsforslag nr. 14.

Til nr. 13

Ændringsforslaget stilles for at forhindre den diskrimination, som de 60-årige ellers udsættes for ifølge lovforslaget.

Til nr. 15

Bestemmelsen har til formål at sikre, at orlovsansøgere, der har disponeret i tillid til en godkendelse fra arbejdsformidlingen, ikke får forringet deres retsstilling som følge af bl.a. de ændrede varslingsregler i § 11 i lov om orlov. Alle beregninger af orlovsydelse skal dog foretages på baggrund af det pr. 1. januar 1994 gældende retsgrundlag.

Hans Jørgen Jensen (S) fmd. Bakholt (S) Ole Vagn Christensen (S) Poul Erik Dyrlund (S)

Lone Møller (S) Klaus Hækkerup (S) Addi Andersen (CD) Jørgen Estrup (RV)

Ole M. Nielsen (KRF) Per Stig Møller (KF) Kai Dige Bach (KF) Jens Jørgensen (KF)

Helge Sander (V) Charlotte Antonsen (V) Bertel Haarder (V) Poul Nødgaard (FP)

Lilli Gyldenkilde (SF) nfm.

Et af udvalgets spørgsmål til arbejdsministeren og dennes svar herpå**Spørgsmål nr. 13:**

»Ministeren bedes fremsende høringssvarene fra Landsarbejdsrådet vedrørende ovennævnte lovforslag.«

Svar:

Høringssvarene fra Landsarbejdsrådet vedlægges.

LANDSARBEJDSRÅDET

Den 6. december 1993

Arbejdsministeriet
Laksegade 19
1063 København K

Arbejdsministeriet har den 3. december 1993 fremsendt udkast til forslag til lov om ændring af lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, af lov om orlov og af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Jobtræning og særligt tilrettelagte jobtræningsforløb, suppleanter til Landsarbejdsrådet, varsel og anciennitetskrav ved orlov, dagpengeperioden for over 60-årige, m.v.) med anmodning om en udtalelse.

Landsarbejdsrådets udtalelse fremgår af vedlagte skrivelser:

1. Skrivelse af 6. december 1993 fra LO, som indeholder lønmodtagersidens bemærkninger.
2. Skrivelse af 6. december 1993 fra DA, som SALA og Ledernes Hovedorganisation har tilsluttet sig.
3. Skrivelse af 6. december 1993 fra Kommunernes Landsforening.
4. Skrivelse af 6. december 1993 fra Amdtrådsforeningen i Danmark.

Med venlig hilsen

VIBEKE DALBRO
kontorchef

LANDSORGANISATIONEN
I DANMARK

Den 6. december 1993

Landsarbejdsrådet
Arbejdsministeriet
Laksegade 19
1063 København K.

Vedrørende udkast af 3. december 1993 til forslag til lov om ændring af lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, af lov om orlov og af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Jobtræning og særligt tilrettelagte jobtræningsforløb, supplementer til Landsarbejdsrådet, varsel og anciennitetskrav ved orlov, dagpengeperioden for over 60-årige, m.v.).

Landsarbejdsrådets medlemmer og tilfornede er ved skrivelse af 3. december d.å. anmodet om bemærkninger til ovennævnte udkast til lovændring senest mandag den 6. december 1993.

I. Lønmodtagersiden i Landsarbejdsrådet har følgende bemærkninger til lovforslaget:

1. Ad § 1, nr. 1

Lønmodtagersiden konstaterer, at i forbindelse med, at lov om aktiv arbejdsmarkedspolitik skulle notificeres over for EU-Kommissionen, er der mellem regeringen og EU-Kommissionen opnået enighed om tilpasning af reglerne om jobtræning og særligt tilrettelagte jobtræningsforløb hos private arbejdsgivere, som udmøntet i § 1, nr. 1.

Det er lønmodtagersidens opfattelse, at de skærpede betingelser for placering af ledige med løntilskud i private virksomheder i meget stort omfang vil begrænse mulighederne for at opnå den med lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik tilsigtede effekt i forhold til den private sektor. Lønmodtagersiden skal derfor anmode om, at de foreslåede skærper overvejes på ny.

Lønmodtagersiden skal specielt i forhold til skærperen i § 14, stk. 6, påpege, at det er helt urimeligt, at en virksomhed, der ansætter en

ledig med løntilskud i 7 måneder, efterfølgende skal ansætte den ledige uden tilskud i yderligere 7 måneder.

Lønmodtagersiden skal konkret foreslå, at der i § 14, stk. 6, 3. linje, efter »tilskudsperioden« tilføjes »ud over 6 måneder«.

Lønmodtagersiden skal videre pege på, at der bør indføres en undtagelsesbestemmelse, således at § 14, stk. 4-6, ikke gælder i tilfælde, hvor en ledig ansættes med tilskud i forbindelse med jobrotation samt som afløser med løntilskud for en beskæftiget på orlov i henhold til lov om orlov.

Lønmodtagersiden skal ligeledes pege på, at der i forbindelse med ansættelse af ledige i løntilskud som afløser for beskæftigede på orlov i henhold til lov om orlov er mulighed for en forudgående oplæringsperiode. Lønmodtagersiden forudsætter, at oplæringsperioden ikke er omfattet af § 14, stk. 4-6.

2. Ad § 1, nr. 4

FTF og AC tager afstand fra den foreslåede bemyndigelse, som anses at indebære en mulighed for at indskrænke den enkelte lediges rettigheder i henhold til lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik under omstændigheder, som de ansvarlige arbejdsmarkedsmyndigheder ikke er sikret indflydelse på.

3. Ad § 1, nr. 7

Lønmodtagersiden skal henlede opmærksomheden på, at der skal ske en tilsvarende ændring af lovens § 49, stk. 4, og § 67.

4. Ad § 2, nr. 8

Lønmodtagersiden har forståelse for et øn-

ske om i forbindelse med børnepasningsorlov at fjerne utilsigtede u hensigtsmæssigheder, således at der ikke opnås særfordele for nogle lønmodtagere, alene fordi disse har varslet et krav om orlov til børnepasning. Lønmodtagersiden finder det ligeledes rimeligt, at en lønmodtager bør have en vis tilknytning til en arbejdsplads, før retten til børnepasningsorlov indtræder, og har ingen indvendinger mod et anciennitetskrav på 3 måneder.

Lønmodtagersiden er imidlertid af den opfattelse, at den foreslåede formulering af § 11, stk. 2 og stk. 5, sammenholdt med bemærkningerne til lovforslaget vil skabe nye og større u hensigtsmæssigheder og stort set umuliggøre udnyttelsen af retten til orlov til børnepasning.

Lønmodtagersiden bygger denne vurdering på konsekvenserne af såvel differentieringen i påkrævet varselperiode som på sammenknytningen af »mindst«- og »højest«-perioden, som af såvel lovforslaget som bemærkningerne fremstår som værende sammenfaldende.

For størstedelen af de timelønnede ansatte på såvel det offentlige som det private område vil forslaget betyde, at en lønmodtager mindst og højst skal give sin arbejdsgiver 4 ugers varsel for at kunne benytte sin ret til børnepasningsorlov og samtidig være omfattet af den i § 11, stk. 6, nævnte beskyttelse med såkaldt omvendt bevisbyrde. I tilfælde af, at lønmodtageren giver sin arbejdsgiver varsel 3 uger og 6 dage før det ønskede tidspunkt, vil retten til at tage orlov på dette tidspunkt fortabes. I tilfælde af at lønmodtageren giver sin arbejdsgiver varsel 4 uger plus 1 dag før, vil den pågældende ikke være omfattet af beskyttelsen i stk. 6.

Det samme vil gøre sig gældende på funktionærområdet med den forskel, at det påkrævede varsel vil ligge på mellem 3 og 6 måneder før ønsket orlov. Ikke mindst sammenholdt med et typisk opsigelsesvarsel på 1 måned fra arbejdstagerside forekommer disse perioder urimeligt lange.

Samlet er der tale om et yderst restriktivt ændringsforslag, som ikke forekommer hensigtsmæssigt hverken for lønmodtagerne eller for deres arbejdsgivere. En arbejdsgiver vil således ikke kunne tillade sig at bede en lønmodtager, der står foran at skulle på almindelig barselsorlov, om at tilkæde, om hun efter endt barselsorlov ønsker at benytte sig af sin ret til børnepasningsorlov, idet hun ikke på det

tidspunkt vil kunne svare andet end nej for ikke derved at miste beskyttelsen i stk. 6.

Lønmodtagersiden må derfor konkludere, at ændringsforslaget vil medføre en usmidig og ufleksibel ordning, og at der endvidere vil skabes en del usikkerhed, idet ikke alle lønmodtagere fuldstændig kender deres præcise opsigelsesvarsel, eftersom dette ikke er konstant, men ændrer sig med overenskomst og anciennitet.

Lønmodtagersiden skal med baggrund i ovenstående foreslå, at § 11, stk. 2, formuleres således:

»Stk. 2. En lønmodtager, der ønsker at udnytte retten efter stk. 1, skal give meddelelse herom til arbejdsgiveren med et varsel på mindst 4 uger. Meddelelse herom kan højst gives med 1 års varsel.«

Lønmodtagersiden skal særligt henlede opmærksomheden på, at et krav om varsel på mere end fire uger specielt kan være et problem for lønmodtagere på almindelig barselsorlov.

Lønmodtagersiden skal i sammenhæng hermed foreslå, at § 11, stk. 5, formuleres således:

»Stk. 5. En arbejdsgiver må ikke afskedige en lønmodtager, fordi denne har fremsat krav om udnyttelsen af retten til orlov, udnytter orlovsretten eller har være fraværende på grund af orlov efter § 11. Kravet om udnyttelsen af retten til orlov kan dog tidligst fremsættes 1 år før det ønskede starttidspunkt for orlov.«

Lønmodtagersiden skal endvidere foreslå, at § 11, stk. 9, formuleres således:

»Stk. 9. Stk. 7 finder tilsvarende anvendelse, hvor beskyttelse mod afskedigelse følger af kollektiv overenskomst, men hvor der i overenskomsten enten ikke gives den pågældende adgang til godtgørelse eller der i overenskomsten gives adgang til en godtgørelse, der er mindre end den i stk. 7 nævnte. Kravet behandles ad fagretlig vej.«

5. Ad § 2, nr. 4

FTF og AC tager afstand fra ændringen i det foreslåede nye stk. 4 i § 6 i lov om orlov. Ændringen indebærer, at man for nyuddannede som det eneste medlemsområde indfører en ydelsesdifferentiering, der stiller de ledige ringere end de beskæftigede. Problemet er særligt følbart for dimittender med en videregående uddannelse, som med den fastsatte »positivliste«, jf. § 3, stk. 2, i lov om orlov i vid udstrækning er henvist til at søge supplerende uddan-

nelse inden for uddannelser med deltagerbetaling.

II. Lønmodtagersiden i Landsarbejdsrådet har herudover følgende bemærkninger i tilknytning til fremsættelsen af lovforslaget:

Lønmodtagersiden skal for det første pege på behovet for, at der i arbejdsmarkedsindsatsen i henhold til lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik gives mulighed for at give tilskud til etablering af arbejdspladser, hvor der ansættes ledige. Lønmodtagersiden skal konkret foreslå, at der i lovforslaget indføres et nyt stykke i § 27 i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik med en bemyndigelse til arbejdsministeren om at fastsætte bestemmelser herom.

Lønmodtagersiden skal for det andet pege på, at der er behov for en ændring i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., således at arbejde, der opnåes ved ansættelse af ledige med løntilskud i forbindelse med jobrotation i hen-

hold til kapitel 7 i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik og ved ansættelse med løntilskud som afløser for beskæftigede på orlov i henhold til lov om orlov, kan anvendes til optjening af dagpengeret. Lønmodtagersiden begrundet dette med, at der i disse situationer er tale om ordinært arbejde.

Lønmodtagersiden skal for det tredje henvise til lønmodtagersidens bemærkninger i forbindelse med Landsarbejdsrådets udtalelse vedrørende udkast af 9. oktober d.å. til forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Optagelse m.v.). Lønmodtagersiden pegede i den forbindelse bl.a. på behovet for med henvisning til lovens § 53, stk. 2, at indføre en bemyndigelse til arbejdsministeren til at fastsætte nærmere regler f.eks. for medlemmer, der tager ophold i udlandet for at følge ægtefælle/samlever, der udstationeres for dansk offentlig eller privat arbejdsgiver eller ansættes i internationale organisationer.

Med venlig hilsen

IB WISTISEN

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Den 6. december 1993

Landsarbejdsrådets sekretariat
att. kontorchef Vibeke Dalbro
Laksegade 19
1063 København K

Dansk Arbejdsgiverforenings, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeningers og Ledernes Hovedorganisations bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, af lov om orlov og af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

ad lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik

Arbejdsgiversiden har noteret sig, at de foreslåede ændringer af reglerne om jobtræning og særligt tilrettelagt jobtræning m.v. efter krav fra EU forudsættes revideret efter 3 år.

Det er også arbejdsgiversidens opfattelse, at den udbredte anvendelse af løntilskud indebærer en betydelig risiko for en permanent forvridning af arbejdsmarkedet.

Det skal derfor anbefales, at den foreslåede forsøgsperiode udnyttes til at sikre de helt nødvendige tilpasninger af overførselssystemerne m.v. Det vil give mulighed for en øget lønspredning, som vil forbedre særlige udsatte gruppers beskæftigelsesmuligheder og dermed reducere behovet for kunstige støtteordninger.

Arbejdsgiversiden finder, at den foreslåede ændring (nr. 4) af § 30, stk. 2, hvorefter tilbud efter anden lovgivning reducerer lediges ret til selvfundne jobtræning, bør udstrækkes til også at gælde retten til aktivering efter § 28, stk. 1.

Arbejdsgiversiden finder det positivt, at der nu åbnes mulighed for at udpege suppleanter til Landsarbejdsrådet. Det er ligeledes positivt, at de regionale arbejdsmarkedsråds funktionsperioder forskydes, således at det sikres, at (amts)kommunernes repræsentanter kan udpeges samtidig med de øvrige medlemmer.

ad lov om orlov

Arbejdsgiversiden skal indledningsvis beklage, at man med de fremsendte ændringer fastholder, at der skal indføres ret til børneorlov, og ligeledes fastholder bestemmelser om omvendt bevisbyrde. Det er arbejdsgiversidens opfattelse, at man herved påfører virksomhederne betydelige problemer ved produktions-tilrettelæggelsen og grundlæggende bryder med dansk rets almindelige principper.

Arbejdsgiversiden har med tilfredshed noteret, at man nu retter op på nogle af problemerne i den vedtagne lov om orlov. Det er således tilfredsstillende, at der nu fastsættes et anciennitetskrav for udnyttelsen af retten til orlov. Det er dog arbejdsgiversidens opfattelse, at anciennitetskravet bør knyttes til, hvornår der tidligst kan varsles orlov frem for til, hvornår orlov kan indledes.

Med en sådan præcisering vil det sikres, at anciennitetskravet reelt knyttes til det tidspunkt, hvor der indtræder retsvirkninger af orlovslovens bestemmelser om børneorlov. Det bør tillige fastsættes, at et afgivet varsel om orlov er bindende fra lønmodtagerens side. Dette vil sikre mod »spekulation« i løbende at afgive varsler om orlov.

Det er ligeledes tilfredsstillende, at problemerne ved manglende afgrænsning af beskyttelsesperioden nu er søgt løst. Arbejdsgiversiden finder imidlertid, at der er behov for en klar præcisering af, at den omvendte bevisbyrde alene gælder i den periode, der svarer til arbejdsgiverens opsigelsesvarsel, og ikke generelt kan udstrækkes til 26 uger – eller længere.

Det bør tillige klart præciseres, at den omvendte bevisbyrde ikke er gældende efter orloven. Kun ved en sådan præcisering er der sikkerhed for, at de her foreslåede bevisregler opfylder forslaget intentioner om parallelitet til ligebehandlingslovens bestemmelser.

Arbejdsgiversiden anbefaler, at § 3, stk. 3, (nr. 1) udfyldes således, at en samlet aftalt orlovsperiode på ned til en uge kan afvikles fleksibelt i mindre perioder.

Arbejdsgiversiden har noteret, at man med det foreliggende lovforslag søger at rette op på nogle af de uheldige incitamenter til at overgå til ledighed før orlov.

ad lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring

Dansk Arbejdsgiverforening og Sammenlutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger konstaterer med tilfredshed, at der nu stilles forslag om at lukke for spekulation mod efterlønsordninger for personer over 60 år, der bliver ledige og ellers ville opnå ret til en 4-årig ydelsesperiode.

Ledernes Hovedorganisation finder det yderst betænkeligt at tvinge 60-årige på efterløn ved at indskrænke 60-åriges dagpengeret. Efterløn bør være et frivilligt tilbud for den enkelte.

Med venlig hilsen

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

JENS ANDERSEN

KOMMUNERNES LANDSFORNING

Den 6. december 1993

Arbejdsministeriet
Laksegade 19
1063 København K

Arbejdsministeriet har den 3. december anmodet om bemærkninger til udkast til lovforslag om ændring af lov om aktiv arbejdsmarkedspolitik og lov om orlov m.m.

I den anledning skal Kommunernes Landsforening udtale følgende, idet der tages forbehold for supplerende bemærkninger efter behandling i landsforeningens bestyrelse.

1. EU's krav vedr. jobtræning

Landsforeningen skal udtrykke bekymring for, at det med de foreslåede ændringer vil blive for vanskeligt at etablere jobtræningspladser i private virksomheder.

Landsforeningen ville foretrække en anden udformning af karenperioden, som ikke gør perioder på under 6 mdr. ekstra ufordelagtige (idet der ved kortere perioder »spildes« det antal måneder, som perioden er mindre end 6, fordi karenperioden bliver tilsvarende længere).

De foreslåede ændringer gør det påkrævet med en opblødning af målgruppedefinitionen (i § 22) for særlig tilrettelagt jobtræning, så der bliver sikkerhed for, at kommunen kan vælge dette tilbud til alle kontanthjælpsmodtagere.

2. Overhead i jobtræningsprojekter

I lyset af de øvrige ændringer vedr. jobtræning bør AF have tilsvarende muligheder for at give tilskud til overhead ved etablering af jobtræningsprojekter på offentlige arbejdspladser.

Kommunerne bør have tilsvarende muligheder for kontanthjælpsmodtagere.

3. *Suppleant-ordning i Landsarbejdsrådet (LAR), og*

4. *Funktionsperioden i LAR og Arbejdsmarkedsrådene*

Forslaget svarer til kommunale behov og forslag.

5. Kortere varsel ved børnepasningsorlov

Landsforeningen foreslår en præcisering for tiden efter en forældreorlov, således at den omvendte bevisbyrde ved afskedigelser – og dermed risikoen for at skulle betale godtgørelse – ikke bliver hængende på ubestemt tid.

6. Refusion af orlovsydelse til kontanthjælpsmodtagere nedsættes til 50 pct.

Landsforeningen tager forslaget til efterretning og forudsættes, at kommunernes udgifter bliver omfattet af budgetgarantien.

7. Administration af ansøgninger om børnepasningsorlov fra beskæftigede

Håndtering af ansøgninger om børnepasningsorlov fra beskæftigede er en administrativ belastning for kommunerne, som ikke i forvejen har nogen oplysninger vedr. de pågældende.

Opgaven bør overgå til AF (eller evt. a-kasserne). AF behandler i forvejen resten af sagen, og det er normalt ikke vanskeligt at tage stilling til, om nogen er berettiget til sygedagpenge.

8. Ændret beregning af orlovsydelsen

Landsforeningen tager forslagene til efterretning.

Landsforeningen har ikke bemærkninger til de øvrige foreslåede ændringer.

Med venlig hilsen

ESKE GROES

AMTSRÅDSFORENINGEN I DANMARK

Den 6. december 1993

Landsarbejdsrådet
Sekretariatet

Arbejdsministeriet har den 3. december 1993 fremsendt forslag til lov om ændring af lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, af lov om orlov og af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. til medlemmerne af Landsarbejdsrådet med anmodning om en udtalelse.

Amtsrådsforeningen skal indledningsvis bemærke, at det på grund af den korte tidsfrist ikke har været muligt at forelægge udkastet for Amtsrådsforeningens politiske organer. Foreningen forbeholder sig derfor ret til at vende tilbage med supplerende bemærkninger.

Amtsrådsforeningen ser med bekymring på de betingelser, der indføres for jobtræning i private virksomheder og de deraf følgende begrænsninger i mulighederne for at etablere jobtræningsforløb i privat regi.

Efter Amtsrådsforeningens opfattelse bør der også gives mulighed for tilskud til overhead ved etablering af særlige jobtræningsprojekter i offentligt regi.

Amtsrådsforeningen finder det positivt, at der med ændringsforslaget til § 50, stk. 2, gives medlemmerne af Landsarbejdsrådet mulighed for at møde med suppleanter, og at suppleanter sammen med rådets medlemmer kan deltage i rådets møder.

Amtsrådsforeningen forudsætter, at suppleanten har stemmeret ved rådets møder i de tilfælde, hvor det ordinære medlem har meldt midlertidigt forfald, og hvor suppleanten indtræder i medlemmets sted.

Det foreslås, at der fastsættes en øvre grænse for, hvor længe de særlige afskedigelsesregler med omvendt bevisbyrde finder anvendelse efter afholdt orlov.

Med venlig hilsen

LONE CHRISTIANSEN